

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/48/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111220647
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8111220647.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Romana Tótha a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Prievozska 6/A, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený Mgr. Martinom Katriakom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Dr. Vladimíra Clementisa 10, proti žalovanému: W. M., nar. X.X.XXXX, bývajúcí v W., M. XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou M. V., bývajúcou vo M. M. č. XXX, o zaplatenie 457,18 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 11C/281/2011-44 zo dňa 15.2.2012, jednomyseľne takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie žalobcu proti výroku rozsudku o nepripustení zmeny žaloby o náhradu škody na zaplatenie sumy 68,- eur.

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ohľadne sumy 68,- eur a vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie 263,94 eur, nepripustil zmenu žaloby o náhradu škody na zaplatenie sumy 68,- eur. Ďalej žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 125,24 eur s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne od 2.4.2010 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

V dôvodoch tohto rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia istiny vo výške 457,18 eur predstavujúcej sumu 125,24 eur za neuhradené faktúry za poskytnuté služby a zo sumy 331,94 eur titulom zaplatenia zmluvnej pokuty. Žiadal priznať aj úroky z omeškania 9% ročne od 2.4.2010 do zaplatenia. Pred začatím konania vo veci samej zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 263,94 eur späť a žiadal len zaplatenie sumy 193,24 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 125,24 eur za neuhradené služby a zo sumy 68,- eur, ktorú si neuplatňoval už ako zmluvnú pokutu, ale titulom náhrady škody, pričom žalovaná suma mala predstavovať poskytnutú zľavu za mobilný telefón žalovanému. Súd podľa § 95 ods. 2 O.s.p. o tejto zmene návrhu rozhodol tak, že dospel k záveru, že nárok na náhradu škody vychádza z iných skutkových okolností ako je nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, a preto uplatnenie nároku na základe iného právneho dôvodu predstavoval zmenu žaloby. Keďže pri nároku na náhradu škody je potrebné skúmať celkom iné zákonné predpoklady a doteraz vykonané dokazovanie neumožňovalo posúdiť výšku skutočne vzniknutej škody žalobcovi, ale ani jej priamu príčinnú súvislosť s porušením

zmluvných povinností žalovaného, súd túto zmenu žaloby s poukazom na uvedené zákonné ustanovenie nepripustil.

Na základe vykonaného dokazovania potom súd zistil skutkový stav, podľa ktorého dňa 23.4.2009 uzavrel žalovaný ako užívateľ so žalobcom ako telekomunikačným podnikom zmluvu o pripojení pod. č. A 4339158, na základe ktorej žalobca vypožičal žalovanému SIM kartu umožňujúcu využívanie jeho telekomunikačných služieb. Predmetnej SIM karte bolo priradené telefónne číslo XXXXXXXXXX. Dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 23.4.2009 žalobca odpredal žalovanému mobilný telefón značky NOKIA 2630 za kúpnu cenu 1,- euro. Spomínaným dodatkom k zmluve o pripojení si účastníci dohodli aktiváciu programu „PAUŠÁL KONTAKT“. V čl. 2 bod 2.3 bola dohodnutá doba viazanosti na 24 mesiacov od uzavretia zmluvy. Účastník sa v tomto bode zaviazal, že po spomínanú dobu 24 mesiacov

a/ zotrvá v zmluvnom vzťahu s podnikom podľa zmluvy v znení tohto dodatku ako účastník služieb poskytovaných mu podnikom prostredníctvom SIM karty a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať a to v súlade s jeho záväzkami a zároveň neuskutoční žiaden taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na skutočné právne následky uvedeného úkonu),

b/ nepožiadá o vypojenie z prevádzky alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty (pokiaľ mu takáto povinnosť nevyplýva zo zmluvy), pričom v takom prípade je povinný bez zbytočného odkladu pokračovať v užívaní služieb prostredníctvom inej SIM karty, ktorá nahradí vypojenú resp. deaktivovanú SIM kartu,

c/ nedopustí sa takého konania alebo nedá svojim konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by podniku vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany účastníka, ku ktorým sa zaviazal v tomto dodatku alebo v zmluve,

d/ bude mať na SIM karte aktivovaný taký účastnícky program alebo takú kombináciu účastníckych programov v bode 2.2 písm. b/ uvedených kategórií služieb, že nedôjde k porušeniu záväzku účastníka uvedeného v bode 2.2 tohto článku.

V bode 2.5 spomínaného dodatku sa konštatuje, že v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur.

Žalovaný neuhradil cenu za poskytnuté telekomunikačné služby za obdobie od 27.10.2009 do 16.3.2010 v úhrnnej výške 125,24 eur. Konkrétne išlo o neuhradené faktúry č. 1005969658 na sumu 1,33 eur splatnú 10.11.2009, faktúru č. 8037238673 na sumu 52,63 eur splatnú 10.11.2009, faktúru č. 8037755684 na sumu 42,68 eur splatnú 11.12.2009, faktúru č. 1006312333 na sumu 1,- euro splatnú 11.1.2010, na tú istú sumu faktúru č. 1006511300 splatnú 10.2.2010 a napokon faktúru č. 8038279942 na sumu 28,60 eur splatnú 23.12.2009. Pokusom o pokonávku zo dňa 18.3.2010 žalobca vyzval žalovaného na úhradu ceny za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 125,24 eur, ako aj na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur do 1.4.2010. Tento list bol doručený žalovanému dňa 22.3.2010.

Súd prvého stupňa citoval v tejto súvislosti ust. § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a ust. § 43 ods. 2, § 42 ods. 1, čl. 5 bod 5.1 písm. b/ Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, bod 11.6, 11.8 s tým, že mal za preukázané, že žalovaný nezaplatil cenu za poskytnuté telekomunikačné služby podľa predložených faktúr vo výške 125,24 eur, a preto bolo právne dôvodné na zaplatenie tejto sumy žalobe vyhovieť.

Úroky z omeškania boli priznané podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009.

Iný záver súd prijal pri rozhodovaní o nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, keďže ako už uviedol nepripustil zmenu žaloby na náhradu škody. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka s tým, že podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ďalej súd citoval ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v tom zmysle, že ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 17C/23/2010-65 zo dňa 13.8.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/137/2010 zo dňa 29.6.2011 bola vyslovená neprijateľná zmluvná podmienka v obdobnej právnej veci v dodatku k zmluve o pripojení pod bodom 2.5, ktorá sa zhoduje s dodatkom k zmluve o pripojení uzavretej medzi účastníkmi tohto konania. Vyslovenie klauzuly o neprijateľnosti zmluvnej podmienky je postačujúce v jednom právoplatnom súdnom rozhodnutí a dôsledok v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je ten, že dodávateľ, teda v danom prípade žalobca, nesmie túto neprijateľnú zmluvnú podmienku používať a teda nesmie ani uplatňovať na súde nároky z takejto neprijateľnej podmienky. S poukazom na tieto dôvody teda v súvislosti s ustanovením § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka súd žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 68,- eur zamietol. O čiastočnom zastavení konania bolo rozhodnuté podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p..

Výrok o trovách konania vyplynul zo skutočnosti, že žalovaný nárok podľa § 151 ods. 1 O.s.p. si neuplatnil a žalobca mal vo veci len čiastočný úspech, preto súd vo vzťahu k nemu použil ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o nepripustení zmeny žaloby na náhradu škody a proti výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, ako aj proti výroku o trovách podal včas odvolanie žalobca. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že súd zaviazá žalovaného na zaplatenie sumy 68,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 2.4.2010 do zaplatenia, zruší rozsudok vo výroku o nepripustení zmeny žaloby o náhradu škody na zaplatenie sumy 68,- eur a prizná žalobcovi náhradu trov konania vo výške 166,58 eur. Odvolanie žalobca odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca mal za to, že v danom prípade nemožno zmenu právneho dôvodu považovať za zmenu žaloby, pretože zo strany žalobcu nedošlo k zmene skutkových tvrdení. Nárok na zaplatenie sumy 68,- eur žalobca odôvodnil tými istými skutočnosťami ako pôvodne uplatňovaný nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty a poukazyval na tie isté listinné dôkazy. Žalobca nebol pri podaní žaloby povinný výslovne uvádzať právny dôvod uplatňovaného nároku, pretože vykonať právnu kvalifikáciu opísaných skutočností prináleží výlučne súdu. Právna kvalifikácia uskutočnená súdom je závislá od právneho dôvodu uvádzaného v žalobe len v prípade, ak žalobca trvá na vyhovení žalobe iba z uvádzaného právneho dôvodu. V danom prípade žalobca pri podaní žaloby uviedol právny dôvod uplatnenia žalovanej sumy, ale v priebehu konania na pôvodne uvedenom právnom dôvode netrval a tak súd prvého stupňa mohol nárok na zaplatenie sumy 68,- eur sám právne posúdiť. Nebolo správne rozhodovať o zmene právneho dôvodu ako o zmene žaloby. Za nesprávny považoval aj názor súdu prvého stupňa v tom, že výsledky konania po zmene právneho dôvodu uplatnenia časti žalovanej sumy nemohli byť podkladom pre konanie o nároku na náhradu škody. Žalobca v konaní poukázal na skutočnosť, že so žalovaným uzatvoril dňa 23.4.2009

zmluvu o pripojení, na základe ktorej poskytoval telekomunikačné služby a toho istého dňa bol medzi účastníkmi uzavretý dodatok k zmluve, na základe ktorého žalobca odpredal žalovanému za výhodných cenových podmienok mobilný telefón Nokia 2630. Žalovaný si mohol predmetný mobilný telefón kúpiť za riadnu trhovú cenu, avšak sám sa rozhodol, že si mobilný telefón kúpi od žalobcu na základe dodatku k zmluve o pripojení, využije výhody, ktoré mu žalobca pri uzavretí dodatku ponúkal. Vzhľadom na poskytnuté výhody sa žalovaný zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dohodnutú dobu viazanosti a po túto dobu si riadne plniť svoje zmluvné povinnosti a to najmä platiť ceny za poskytnuté služby v lehotách splatnosti. Dodatok k zmluve o pripojení obsahuje v ust. čl. 3 bod 3.7 vyhlásenie žalovaného, že si je vedomý, že mobilný telefón mu je predávaný za výhodnú akciovú cenu len z toho dôvodu, že sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dohodnutú dobu viazanosti a že nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že by žalobcovi vznikla škoda minimálne v rozsahu poskytnutej zľavy. Dôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenie sumy 68,- eur dostatočne preukazujú listinné dôkazy, ktoré žalobca súdu predložil spolu so žalobným návrhom. Žalobca preukázal, že žalovaný porušil svoje základné zmluvné povinnosti tým, že neplatil žalobcovi ceny za poskytnuté služby v dohodnutej dobe viazanosti v lehotách splatnosti. Ak by žalovaný za poskytnuté služby riadne platil, žalobcovi by škoda nevznikla. Taktiež existuje príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a porušením zmluvných povinností zo strany žalovaného. Vedomosť žalovaného o výške vzniknutej škody je daná obsahom ust. čl. 3 bod 3.7 dodatku k zmluve o pripojení.

Opatrovník sa vo veci nevyjadril.

Odvolačný súd podľa § 212 ods. 1 O.s.p. prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné.

Odvolačný súd odmietol odvolanie žalobcu proti výroku rozsudku o nepripustení zmeny žaloby, o náhradu škody na zaplatenie sumy 68,- eur a to z dôvodu, že podľa § 202 ods. 3 písm. f) O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa nepripustila zmena návrhu. V danom prípade súd prvého stupňa správne rozhodoval o zmene žaloby, pričom odvolací súd má za to, že nejde len o posúdenie zmeny právneho dôvodu pri požadovanom tom istom nároku. Odvolací súd má za to, že k zmenenému návrhu dochádza vždy vtedy, keď sa síce žiada to isté plnenie, ale na základe zmeny skutkového stavu a v dôsledku toho aj zmeny právneho posúdenia. O takýto prípad v tejto veci ide. Žalobca sa nepochybne domáhal nároku, ktorý mu vyplýval z dodatku k zmluve o pripojení a to čl. 2 bod 2.5, kde sa uvádza, že v prípade porušenia niektorých z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. Žalobca pri zmenenom návrhu však požaduje nárok, ktorý mu mal vyplývať podľa jeho tvrdenia z čl. 3 bod 3.7, kde účastník vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón jemu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 v bode 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou trhovou cenou mobilného telefónu a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, ako aj na prípadný obsah prílohy č. 1 dodatku by spôsobilo, že podniku vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Teda išlo o skutkovo aj právne úplne iné vymedzenie podmienok ako je to pri vymedzení podmienok, za ktorých splnenia by vznikol žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu. Teda z tohto hľadiska súd prvého stupňa postupoval správne, ak rozhodoval o zmene žaloby, pričom z hľadiska splnenia podmienok § 95 ods. 1, 2 O.s.p. správne rozhodol, ak túto zmenu žaloby nepripustil.

Súd prvého stupňa pokiaľ potom žalobu zamietol v prevyšujúcej časti ohľadne zaplatenia sumy 68,- eur požadovanú z titulu zmluvnej pokuty, postupoval v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka, pretože ako zistil v inom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 17C/23/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/138/2010 súd určil, že obdobná zmluvná podmienka

ako je uvedená v čl. 2 bod 2.5 dodatku k zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pričom účastníkom spomínaného súdneho konania bol na strane žalobcu Orange Slovensko, a.s., Bratislava, Prievozská č. 6/A. Ust. § 53a Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“ S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 Smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať. Ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná. Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už súd už skôr judikoval. Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie. Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednanja nemožno zmoderovať, pretože bráni tomu jej neplatnosť. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmy a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto konanie je nielen prejavom rešpektu práva k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi, ako aj s povinnosťou odbornej starostlivosti. Vzhľadom na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd teda ani nemohol pristúpiť k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvnej pokuty, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by len relativizoval ciele únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, ako aj vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol žalovaný úspešný, avšak trovy si neuplatnil, a preto mu táto náhrada priznaná byť nemohla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.